

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka
a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **P. Č.**, zastoupen Mgr. Danielem Krajčem, advokátem se sídlem Nám. Přemysla Otakara II. 36, České Budějovice, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 7. 9. 2011, č. j. 30 A 103/2011 - 9,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalované **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému advokátovi Mgr. Danielu Krajčovi **se nepřiznává** odměna za zastupování.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se žalobou podanou u Krajského soudu v Brně dne 30. 3. 2011 domáhal přezkoumání rozhodnutí České advokátní komory (dále „žalovaná“) č. j. 648/2011 a č. j. 649/2011, doručených stěžovateli dne 14. 3. 2011, a týkajících se určení advokáta stěžovateli.

[2] Krajský soud v Brně usnesením ze dne 29. 4. 2011, č. j. 30 A 36/2011-9, věc postoupil Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému, z důvodu, že sídlo žalované je v Praze. Krajský soud v Brně totiž není místně příslušný k projednání dané věci (§ 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále

jen „s. ř. s.“). V reakci na toto usnesení zaslal stěžovatel Krajskému soudu v Brně podání ze dne 30. 5. 2011, které tento soud vyhodnotil dle jeho obsahu jako kasační stížnost. K výzvě soudu o doplnění zákonných náležitostí kasační stížnosti pak stěžovatel v podání ze dne 16. 7. 2011 uvedl, že se nedomáhá kasace žádného soudního rozhodnutí. Toto podání krajský soud vyhodnotil jako zpětvzetí kasační stížnosti a proto napadeným usnesením rozhodl tak [§ 47 písm. a) ve spojení s § 108 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb. s. ř. s., v relevantním znění], že řízení o kasační stížnosti zastavil.

[3] V nyní posuzované kasační stížnosti (jedná se o podání stěžovatele ze dne 21. 9. 2011, v němž se domáhá kasace předmětného usnesení krajského soudu) stěžovatel toliko uvedl, že napadené rozhodnutí nemá oporu ve spise, a že vedení téhož procesu pod dvěma značkami je iracionálním výkonem veřejné moci.

[4] Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížnost v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán jejím rozsahem a uplatněnými stížnostními důvody. Nejvyšší správní soud konstatuje, že napadené rozhodnutí přezkoumal z kasačního důvodu vymezeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., ačkoli sám stěžovatel své námitky blíže nepodřazuje pod některý ze zákonem stanovených důvodů (viz rozsudek ze dne 8. 1. 2004, č. j. 2 Afs 7/2003 - 50, publ. pod č. 161/2004 Sb. NSS).

[5] Námitce stěžovatele, že napadené usnesení krajského soudu nemá oporu ve spise, nelze přisvědčit. Stěžovatel tento svůj názor podrobněji nerozvedl, postačí proto konstatovat, že výše shrnuté úkony krajského soudu, jež vyústily v zastavení řízení o kasační stížnosti, na sebe konsekventně navazují a odpovídají podáním, jež stěžovatel v průběhu soudního řízení uplatnil. Pokud krajský soud podání stěžovatele ze dne 30. 5. 2011, které stěžovatel - jak nicméně objasnil až následně - ani nezamýšlel jako kasační stížnost, dle jeho obsahu vyhodnotil právě jako kasační stížnost, učinil tak ve prospěch přístupu stěžovatele k soudní ochraně. Za takové situace pak postupoval logicky, když již zahájené řízení, které stěžovatel fakticky zahájit nechtěl, zastavil.

[6] Ve vztahu k usnesení soudu o zastavení řízení o kasační stížnosti je pak zcela irelevantní námitka stěžovatele, že krajský soud vedl řízení o stěžovatelově žalobním návrhu pod jinou spisovou značkou než řízení o kasační stížnosti proti usnesení, jímž věc postoupil místně příslušnému soudu.

[7] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost není důvodná, a proto byla zamítnuta (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

[8] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch, úspěšnému žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

[9] Stěžovateli byl právním zástupcem pro řízení o kasační stížnosti ustanoven advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8, § 120 s. ř. s.). Ze spisového materiálu však nevyplývá, že by ze strany ustanoveného advokáta došlo k provedení některého z úkonů právní služby; odměnu proto soud nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. dubna 2012

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu